

LO GERONÉS

SETMANARI DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

1 peseta trimestre
1'25 id. id.
1'50 id. id.
Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Libertat, 31

Diumenge 31 de Juliol de 1898

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se n donara compte en lo Setmanari.

Any 5.^m

Núm. 224.

¿Altre vegada?

Corran vos de que els carlins tractan altre vegada a executar en armés. Los més significats personatges del partit han deixat sos habituals domicilis y D. Carles ha sortit de Bruselles pera Suissa.

Per altre part, D. Carles va dir que si l Govern feia una pau vergonyosa ell s encarregaria de redimir Espanya, y com no sabem que es lo que entén don Carles per pau vergonyosa, donchs s ha guardat bé de dirho fins ara, es clar que pot empendre la nostre redempció quan li donga li gana.

Y dihem quan li donga li gana perque estém segurs de que no li han de faltar partidaris pera promoure una tercera guerra civil, puig en aquesta nació, dexada de la mà de Deu, may faltan elements pera aquest genre de guerres, encara que ni ls bisbes trobin voluntaris pera anarse a barallar ab nostres enemichs de fora.

Pero lo que no enteném nosaltres, es com ho podrà fer D. Carles pera redimirnos, ó sia, pera deslliurar nos de nostres enemichs, a menos que entenga per als exclusivament als polítics que ns governan, y per redempció lo posarse ell en son lloch.

Perque al país, al poble, no li pot agradar gens ni mica que ab prou feyna acabades una guerra ab l' ex- ranger y dues ab les colonias ultramarines, n' hagi de comensar una altre dintre de casa, y dubtém que tingui sia capás de ferli entendre que aquesta última pugui disminuir ls perjudicis de tota mena que li han ocasionat les anteriors, més que més quan des- paciadament li ha ensenyat massa la experiència lo que son y lo que signifiquen les guerres civils.

Si D. Carles hagués volgut bé a Espanya, hauria consentit per no empenyerla com ha fet a la guerra ab los Estats Units, y coneguent com conexia, ó al menys tenia obligació de conexas si té la pretensió de governarla, l' estat de la nació y ls medis ab que comptava pera la lluyta, no hauria continuat atiantla malgrat sos desastres, y no s presentaria, com fa, ab una intransigencia incalificable, exigint lo que es im- possible obtenir sense una completa victòria contra ls nostres contraris.

Si Espanya ha sigut vensuda ¿que pot fer sino?

Es capás D. Carles ab tots los seus parciats d' assegurar nos la victòria contra la República nort- americana? Y, si alguna cosa podia fer eu aquesta lluyta pera donarnos lo triomf, perqué no ho feya?

¿Abont es son patriotisme?

Diu l' adagi que «de l' arbre caygut tothom ne fa lenya» y axó y res més es lo que s proposa fer don Carles: aprofitarse de l' ocasió pera veure si pot con- seguir «escalar lo trono d' Espanya, en que hage de regnar sols sobre les seves despulles.

¿Deu no li tinga en retret!

EXCURSIÓ A MONTSENY

A dos quarts de deu del vespre del dissapte setze de Juliol arribava a Vich lo qui escriu aquestes ratlles, ade- muntant a sos companys d' excursió pera tenir temps de anar en dita ciutat algunes notes que li convenien. Aques- ta circumstancia féu que pogués visitar l' endemà la Mani- festació artística ausetana, instalada en les sales del Circol Ausetan, y assistir a la tarde a la entrega dels premis als competidors florejats.

La manifestació artística consistia principalment en tra- ballar degats als dexebles de les diferentes escoles establ- lides a Vich y l' objecte del Circol al promoure la fou lo d' estimular no solzament al jovent estudiós, sino además als mestres y al mateix Ajuntament, posant de manifest l' estat de que s troba en la comarca ausetana la ensenyansa de l'

art, les aptituds pera son conreu que en ella s revelan, y lo que s podria avansar en aquest camí si tothom hi poses la seva pedreta. En suma, un servey més anyadit als molts que Vich deu a son benemérit Circol literari, sempre ama- tent pera difundir la ilustració entre sos paysans.

No s crega però que fossen d' alumnos totes les obres exposades. Moltes n' hi havia, fora de concurs, de mestres, artistes y aficionats y d' elles nos cridaren poderosament la atenció una preciosa pintura de N' Antoni de Ferrer, dos quadros d' En Oriola-Cortada, uns magnífichs dibuxos d' En Vilaplana y d' En Puig y Genís y la colecció de foto- grafias de don Ramon d' Abadal.

Pero, com hem dit, la característica de la exposició eran los treballs dels dexebles y baix aquest punt de vista decla- rem francament que si en son conjunt se semblava a les de- més exhibicions d' obres d' aquest genre, examinada ab atenció demostrava en los qui dirigexen a Vich la ensenyan- sa artística una aspiració a la naturalitat, al bon gust y a l' art veritable, que no estém gayre acostumats a veure en les escoles públiques y privades, sobre tot de noyes, y que ns impressiona agradablement.

La repartició de premis se féu en una de les sales de la casa de la ciutat, per no ser prou capasses y estar ocupades per la Manifestació les del local del Circol, resultant un ac- te atractivol y serio. La concurrència era escullida y nom- brosissima, veyentshi tot lo bo y mellor del Vich intelectual. La nota culminant fou la memoria que Hegi l' individu del Jurat, En Lluis B. Nadal, ab un preambol oportuníssim y calent de patriotisme a la catalana que sentim no recordar paraula per paraula, esclatant lo publich en aplausos quan comparexien a rebre ls premis los jovers dexebles, alguns dels quals com En Pere Puntí y En Jaume Serra prometen ésser artistes de volada. La secció lírica del Circol amenisá la festa fentnos passar un bon rato ab la encertada interpre- tació de varis fragments de música clássica; y clogué l' ac- te ab un breu parlament lo Vicari General Dr. Serra, qu' havia ocupat la presidència en substitució del Illtm. senyor Bisbe, al qui mantenen retret y fundament afectat les des- gracies d' Espanya com poguerem apreciar al matí al tenir lo gust d' oferirli ls nostres respectes.

Perdonin los nostres llegidors aquesta digressió que ns ha permés donar compte d' un succés si s vol d' importan- cia purament local, pero que a nostre entendre justifica lo molt y bó que fa y pot fer la iniciativa de les persones ama- doredes de la terra en favor del verdader progrés del poble, quan se troba, com a Vich, llure de trabes oficials y prote- gida per autoritats de casa que parlan y senten com nosal- tres, y que ns dona además ocasió d' encaxar ab vells amichs y coneguts, la major part d' ells companys de causa, com En Serra y Campdelacreu, En Genís y Aguilar, En Na- dal, En Vígner, N' Abadal, En Faljó, En Masferrer, N' Es- pona, ls Rvts. Mossen Collell, Gudiol, Bofill, y altres y altres quins noms se nega a n' aquest moment a recordar la nostre flaca memoria.

Lo dilluns, en lo tren qu' arriba a Vich a les deu del matí, nos trobàrem plegats a la estació los socis del Centre Catalanista de Gerona senyors Botet, Durán, Franquesa, Gircós y Verdaguer, seguint cap a Ripoll abont arribàrem a dos quarts de dotze y contemplant de pas las belleses natu- rals qu' ofereixen allí les riberes del Ter per tot arreu ab ses preses d' aygua, ses boniques poblacions de Torelló y Besora, coronada aquesta última per l' antic castell de son nom, ses fabricques grandioses y, al lluny, per un costat lo Puigmal clapejat de neu y, per l' altre, la serra que separa la plana de Vich de la de Olot ab son espadal de Cabrera y sos graons del Grau, qu' oviravam de tant en tant quan lo accidental del terreno que segueix la via dexava alguna clariana.

Essent a Ripoll nos dirigirem tot seguit a la restaurada basilica de Sta. Maria, quedantnos extasiats devant la seva magnífica portada, única en son genre, minuciosament es- tudiada y descrita per l' historiador del monastir En Jo- seph M. Pellicer y admirablement cantada en son «Canigó» pel primer de nostres poetas contemporanis Mossen Jascinto Verdaguer. A la esquerra de la mateixa admirarem la lapi- da ab que la «Unió Catalanista» ha volgut perpetuar les memorables paraules del Bisbe Morgades al donar per aca-

bada la restauració del Temple: «Ja puch morir content... etzètera», decorada ab una orla alegórica riquissima que fa honor al bon gust del distingit arquitecte En Puig y Cada- falch. Entràrem en lo grandios temple de cinch naus impo- sant per la seva severitat y puresa de linees, despuliat d' adornos, y ahont tot parla al cor y al esperit del creyent y del patriota. Lo Reverent Joseph Wilson, gelós custodi del monumnt, nos obri la rexa que tanca la espléndida capella de la familia Prats, situada sota l campanar, ab son altar y sepultures de marbre y parets bellament policromades: en- front d' ella hi ha la que conté les fonts baptismals; gran- pica de pedra de Montjuich de Barcelona que porta esculpts en sa part inferior en alt, relléu los bustos dels quatre Evan- gelistes y en quina part superior a més d' altres adornos s' hi llegeix la dedicatoria a Santa Maria feta pel «Centre Ex- cursionista de Catalunya». Arrimades a les primeres pilas- tres de la nau central se venhen les piques d' aygua beney- ta, regalo d' entusiastes devots. No hi ha a l' iglesia cap més capella ni altar lateral, mostrantse les naus lliures de tot ornamnt, com no sien les coronas de llum de bronzo ó metall broncejat y ls vidres de colors de les finestres, en ca- da una de les quines hi lluhexen respectivament los escuts de les families de la noblesa catalana que han costejat les vidrieres. Les quatre naus laterals están dividides per pi- lars quadrangulars, alternats ab groxudes columnes de ben- treballats capitells, que aguantan les voltes molt més baixes que la de canó de la nau central y disposades de manera que servexin a n' aquesta de contrafort. De la volta de la nau central, prop del creuher, penja un artístich estandart ab la bandera catalana en son centre, ofrena de no recordém quina associació catalanista en lo jorn de la nova consagra- ció de la basilica; y a regular alsaria en cada una de les quatre pilastres també més proximes al creuher, col-locades sobre elegants soports, hi ha altres tantes urnes ossaris que guarden les mortals despulles d' antichs comtes catalans, entre elles les de Bernat Tallaferró, Comte de Besalú, costejada per la agrupació catalanista d' Olot y tallada en pre- ciós alabastre de Beuda, les de son fill Guillem; y les de l' abat Desbach.

Al sol del creuher s' hi puja desde les avans dites naus per medi d' alguns graons, axecantse la cúpula ó cimbori sobre l' intersecció de la volta de la nau central ab les del creuher. Lo paviment d' aquest sota la cúpula y enfront de l' absis y altar major es de mosaich de pedretes blanques y negres, imitant en son dibuix lo que hi havia antigament y del quin se conservan alguns restos en lo claustre. En ca- da una de les testeres del creuher hi ha un maussoleu; lo de la dreta del espectador corresponent al comte Ramon Beren- guer, definitiu, posat sota un arcsoli y rematat ab estatua equestre, descansant la caixa ó sepulcre de marbre sobre esbeltes columnetes d' igual pedra; y l' de la esquerra, pro- visional, conté les cendres de Jofre l Pelós, lo valent cap- dill de la nació catalana del temps de la reconquesta; fun- dador del cenobi de Ripoll, que espera un sepulcre digne de sos merxements y de l' amor y veneració que ls catalans li deuben. Als fons del creuher s' obren set absis, lo del mitg molt major que ls altres y corresponent al eix de la nau central. En cada un d' aquestos absis hi ha son altar nou de marbre, donatiu quasi bé tots d' alguna entitat ó corporació catalana, dels quins recordém lo de St. Ramon de Penyalori, dels advocats, l' de St. Jordi, de la noblesa, y, en lo major, lo magnífich quadro en mosaich de colors representant a Sta. Maria de Ripoll, pintura de N' Enrich Serra, obrat en los tallers del Vaticá y preuhat regalo de S. S. lo Papa Lleó XIII. Avans de dexar lo temple donarem un cop d' ull a les dues troncs, col-locades a un y altre costat de la nau major, junt a les pilastres més proximes al presbiteri, sobre unes curtes columnetes, totes elles de pe- dra marbre de diferents colors y ricament decorades.

Baxarem luego a l' espayós claustre de dos pisos, res- taurat ab igual propietat y acert que la iglesia, y seria un may acabar si volguésem entretenirnos en descriure les va- riedades molliures de sos capitells y altres detalls ornamentals, feyna que exigiria més temps y estudi del que nosaltres po- guerem emplear en tant rápida visita. Notarem, si, que per tot surien a relluhir les barres catalanes, com per tot se veu l' escut de Catalunya en lo temple restaurat, fins en los ca- nalobres de l' altar major, llegitimant aixís lo dictat de ca-

sa payral de la terra catalana que dona a Sta. Maria de Ripoll en ses aludides paraules son insigne restaurador. Perçó bat l' ayre la bandera catalana en les grans festivitats, arborada al cim del quadrat y elevat cloquer, que desde l' claustre se véu perfectament y quin parió de l' altre banda del frontis no ha sigut may acabat. En les parets exteriors de la planta baixa del claustre s' hi han encastat ab amorós respecte tots los restos antics que no han pogut utilitzar-se en la restauració, formant un petit y curiós muséu de recorts del monastir. Sortirem un moment a fora per la part de darrera de la iglesia y claustre pera donar una mirada al magnífich efecte que desde allí produheix lo conjunt de l' edifici y 'ns despedirem de nostre complacent *cicerone* Mossen Wilson, no sense havémos provehit de fotografies y altres petits objectes pera memoria de tant agradable visita.

Després d' haver dinat en la Fonda nova del Monastir, avans de L' Univers, anarem a pendre café en lo cassino magníficament situat en l' ángul mateix ahont se juntan los rius Ter y Freser, que posseheix un espayós teatre y jardins en la planta baixa en los quins cap al tart los jorns d' istiu s' hi sent sempre un ayre fresquet, y a dos quarts de tres de la tarde pujavam altre vegada al tren que 'ns torna a Vich en una hora y mitja.

A la estació 'ns esperava En Joseph Serra y Campdela-creu entusiasta vigatà é incansable escrutador de tot lo que pot portar honor a la seva ciutat nadiuha, que 's constituí en nostre company y guia, y a fé que no 'n podiam desitjar de mellor pels seus conexements y per la seva fina amabilitat. Nos dexarem, donchs, dirigir per En Serra que 'ns conduí primer a la Catedral, modern pero grandió edifici axecat lo passat segle sobre les ruines de la antiga, de la quina se conserva lo magnífich claustre ogival, ab ses arcades plenes de catals, corresponent al estil gófich florit, y ab son monument a Balmes, lo primer pensador d' Espanya d' aquest segle y un dels primers filsofhs d' Europa. En Franquesa 'n prengué una vista fotografica.

De la Catedral passarem al Palau del Sr. Bisbe, en quin pis superior y en lo del Claustre está instalat lo Muséu episcopal, altre de les creacions del Illm. Morgades, al qui Deu concedesca molts anys de vida pera esplendor de la Diócesis que ab tant de zel regeix y pera profit de Catalunya a la que tant estima. Impossible es donar idea en poques ratlles de lo molt y bó que en vuyt ó deu anys allí s' ha aplegat. Basti dir que en fet de pintures en taula compéteix ab los de les grans capitals d' Europa y que en taules romàniques los supera potser a tots. Notabilíssimes son les coleccions d' objectes litúrgichs, de tota mena, y de indumentaria relligiosa, rica com poques la de estatuaria y escultura sagrades; notables les de ferreteria y códices, y abundants les de mobles, tapissos, vidres, rajoles y pisa catalana; es sent única per lo copiosa y completa la de monedes encunyades a Vich, comensant per la serie ibérica, seguint per la episcopal y acabant per les reyals y municipals. No hi falta a més a més la seva secció etnografica y la d' arqueologia de l' etat antiga; constituída aquesta per objectes de la época de la pedra pulimentada y del bronzo, per antiguitats egipcies, gregues y romanes (ceràmica, vidriera, metall), procedents moltes de Carmona y altres d' Empuries, Grecia, Italia, etc.; distingintse una vitrina destinada a la exhibició de les ausetanes. En fi, que pera poderne parlar ab coneixement de causa seria precis matarhi moltes hores. Nosaltres que teniem lo temps curt l' aprofitarem bé gracies a les explicacions del Rvt. Joseph Gudiol y Cunill, jove y estudiós arqueolech, Conservador del Muséu, y del senyor Espona, individu de la Junta del mateix, que 'ns acompanyaren en la visita y 'ns cridaren la atenció sobre 'ls exemplars més notables y de major raresa, atenció a la que estém fundament reconeguts.

Donada una ullada al restant del segon pis del claustre, que ocupa la biblioteca del senyor Bisbe, rica de més de vint mil volums, empenquem lo camí del Temple romá, descobert per En Serra al enderrocar-se lo vell palau dels Moncades, y conservat y restaurat gracies al desprendiment de benemérits patricis, ajudats també en aquesta tasca per l' Ilustríssim Morgades. En son interior s' ha comensat a formar un muséu lapidari y de fragments arquitectonichs, poquentshi veuré alguns exemplars interessants. La part més conservada del antich temple son les parets de la cella, notable per les seves dimensions. La restauració s' ha fet ab tota conciencia. Agrupats los excursionistes devant de la porta del Temple, en unió ab los senyors Serra y Espona, ne traguérem una fotografia.

Encara que comensava a ferse fosc no volgué En Serra qu' anassem a sopar sense veure la Casa de la ciutat, gran y ben decorada, especialment la sala de sessions en la quina s' hi está formant una galeria de vigatans ilustres; haventhi 'l propósit de restaurar també la espayosa, anomenada de la columna, ab son sostre de fusta policromat. La falta de llum nos impedi pujar al arxiu plé de manuals y pergamins.

Soparem a la posada d' En Pere Metus y, avans d' anar-nosen al llit, visitarem en agradable companyia ab los senyors Serra y Nadal, director aquest últim de l' acreditat setmanari *La Veu del Montserrat*, lo local del «Círcol Literari»

y especialment la seva interessant biblioteca que conté més de vuyt mil volums; essent de mentar les sales de lectura y d' actes, les de conversació, billars, y l' corresponent jardí: tot lo que diu molt en favor de la cultura de la ciutat de Vich, que compta ab un Centre de reunió com no 's troba més que en algunes y encara poques grans capitals.

Molt més vegérem que no recordém, y més hauriam pogut veure a no tenir lo temps tan just; lo que procurá suplir En Serra, oferintnos ab destí a la biblioteca de nostre Centre Catalanista un exemplar de son ben fet «Album-Guia monumental y artistico de Vich» que conté vint y quatre vistes fotografiques ab son corresponent text.

Pel demés la ciutat está ben empedrada, posseheix espayoses Rambles y passeigs, y una immensa plassa, y está iluminada a la nit per la electricitat, sent de notar que no obstant esser produhida aquesta per forsa de vapor resulta més barata que la de Gerona ahont l' Ajuntament té l' motor de franch. Axó, y altres detalls que podriem citar, nos convenceren de que l' administració municipal de Vich está molt per sobre y resulta més económica que la de la nostre capital de provincia.

J. B. y S.
(S' acabarà.)

RECALL

Baix lo títol «Jochs Florals Escolars», y ab l' epígrafe *La restauració de la llengua d' Oc*, llegim en *Le Matin* lo següent:

«La propaganda pera la ensenyansa de la llengua provençal en las escolas se fa de dia en dia més activa en lo Mitjdia de Fransa. Per tot arreu se donan conferéncias en aquest sentit per professors que saben servir-se d' un estudi que M. Miquel Bréal publicá temps enrera en favor de la propagació de las antigas llenguas de Fransa. Aquestas conferéncias son frequentadíssimas, y l' moviment que ellas tendeixen a determinar en lo públich s' accentúa cada dia més.

La escola del *florège*, d' Avinyó, se n' ha aprofitat pera instituir los Jochs Florals Escolars.

Fins avuy, los Jochs Florals servian pera premiar als poetas, bons ó dolents, del Mitjdia. La escola del *florège* recompensa als noys que coneixen millor la llengua provençal.

En los liceus (instituts), colegis y escolas del Mitjdia s' ha repartit lo cartell dels nous Jochs. S' ofereixen flors d' or, de plata y de plata daurada als escolars que traduheixin millor la *Demoiselle* de Victor Hugo, en provençal, y *lou Mistral*, de Frederich Mistral, en francés.

Una munió innombrable de joves han pres part en aquest certámen. Los premis foren concedits (lo dia 25 del corrent) a Avinyó, y l' professor del Liceu de dita ciutat, Mr. Aristides Bruun, llegí 'ls noms dels premiats y feu 'l discurs de costum.

MM. Félix Gras, *capoulié du félibrige*; Marius Girard, pare de la reyna del *félibrige*, y l' P. Xavier de Fourviéres, prengueren també la paraula y tots parlaren de las reivindicacions meridionals, de la gloria de la llengua d' oc, y de sa próxima restauració.

Aquest moviment, ja ho havém dit, es dels més interessants y será bo seguirlo de prop, ja que, si ofereix algunas ventatjas literarias, presenta també graves inconvenients que s' concebeixen sense gran esforç.

Realment es notable l' moviment regionalista que en la centralisada Fransa jacobina s' ha despertat y que comensa a ferse sospitos als uniformistas. Mes, com tota aspiració racional y justa, s' obrirá pas y arribará a imposarse com per tot arreu. La evolució progressiva d' aquesta noble aspiració de las regions per tot ha sigut la mateixa. De primer, los poetas han despertat los recorts adormits en lo cor del poble; després los filsofhs y pensadors han ensenyat lo camí de las reivindicacions, qual implantació s' deixa, per últim, en mans dels polítics, en lo bon sentit de la paraula.

(De *La Renaixensa*.)

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. — Sessió del 27 de Juliol. — (2.ª convocatoria). — Presidits 4 concejals pel arealde Sr. Boxa, prengueren los següents acorts.

Aprobar l' acta de la sessió anterior y la distribució de fondos del mes de Agost que ascendeix a 41.635'74 pessetes.

Deixar vuyt dias sobre la taula una instancia del Sr. Perez Claras demanant que s' expropii tot lo solar pera la prolongació del carrer Nou del Teatre.

Demanar a la Direcció general de Contribucions indirectas autorisació per rebaxar los drets de consums d' algunas especies.

Retornar la fiança als antics arrendataris de consums.

Prorrogar per dos mesos l' empleo de escribent a D. Joaquim Puig.

Es oficial que l' Govern d' Espanya ha demanat la pau al dels Estats Units; ara falta saber les condicions que aquestos exigiran pera tractarla, que en opinió de la generalitat han d' esser molt oneroses. De tots modos, lo fet ha produhit una alsa considerable dels valors públichs en la Peninsula y lo mateix diuhem ha passat a la Habana, justificantse d' aquest modo que la opinió del país no es favora-

ble a la guerra, com pretenen certs polítics y altres que no ho son.

Lo general nort-americá Miles ha desembarcat a Puerto Rico ab un cos de tropes y es també oficial l' abandono de la ciutat de Ponce al sud de dita illa per les forses espanyoles. Lo que no ho es, per més que ho digan alguns telegrams del extranger, es que Manila s' hagi rendit al comodoro Dewey.

S. M. lo Rey D. Alfons XIII está malalt del xerampió; la enfermetat segueix son curs y no inspira cap cuydado.

Se parla d' agitació carlista. No 'n faltaria d' altre pera acabar d' aniquilar Espanya y desconceptuarla als ulls de tothom qu' una tercera guerra civil.

S' ha prorrogat per tres anys lo plasso para la Construcció del ferro-carril de Gerona a Olot.

S' han suspés les obres de restauració de la iglesia monasterial de S. Pere de Camprodón.

Han sigut premiats ab medalla de primera classe en la Fira-Concurs agrícola de Barcelona los Srs. Lluirella y Vidal, germans, per sa instalació d' ous y volateria, y l' senyor Ombas de Figueras, per sos cebs americans.

En la botiga del successor de Cassá, sota las volas de la Plassa del Vi, vegegrem expossats a principis de setmana los travalls executats durant lo finit curs pels alumnos de la escola municipal de dibuix. Es d' aplaudir lo pensament, que de seguirse en los anys successius permeterà ferse cárrech dels avensos dels dexebles y dels progressos de l' escola, que per causes deplorables havia deixat d' existir en perjudici de la cultura artistica principalment de la classe treballadora de la nostre ciutat.

A varias poblacions importants d' aquesta regio se projecta dotarlas de guarnició permanent de forsas de l' exercit. Ab l' aumént a sis companyias de cada batalló, los segons batallons d' infanteria y los batallons de cassadors comptarán ab un efectiu de 1.400 y 1.500 plasses. També s' aumenta la artilleria ab dos canons per bateria.

Copiém de *La Renaixensa*:

No fa molts temps que desmentiren ben autorisadament que la *Unió Catalanista* hagués resolt ni hagués siquera pensat en celebrar aquest any una Asamblea general de Delegats. Aquestos darrers dies, tornán alguns diaris sense 'l més petit fonament a ocupar-se d' aquest assumpto, arrivant fins a senyalar la ciutat de Tarragona com a la escullida pera aplegarshi 'ls delegats de per tot Catalunya.

No hi ha res d' axó. Repetim lo que dignérem dias enrera: per ara no s' ha pensat en celebrar aquest any cap Asamblea catalanista.

Cridém la atenció de tots los metges de fora, respecte de cert individu que s' presenta com a delegat del Síndicat médic de la provincia pera arreglar comptes y veure si pot pescar algún quartet. Dit subjecte s' ha presentat a la familia d' un metge d' Arbucies que casualment se trobava malalt d' alguna gravetat y privat d' enrahonar ab ningú. Nos consta que no hi ha tal delegació, y que l' aludit subjecte es, per lo tant, un aucell que vola en busca de descuydats.

S' ha publicat una Gramática de la Llengua Catalana deguda a la ploma del Rvt. Pare Nonell, de la Companyia de Jesús, ventajosament conegut pels seus travalls lingüístichs sobre lo nostre idioma.

La *Unió Catalanista* ferma en sos propósits de treballar per l' aixecament del esperit públich de Catalunya, posant en clar lo que havem estat y lo que som, perque 's vegi lo que tenim dret a ser, resolué temps endarrera donar a llum una serie de publicacions de divulgació historica ó d' ensenyansa política que servissin pera propagar en mitj dels nostre poble l' amor a Catalunya y l' afany pera obtenir lo reconeixement de sa personalitat naccional, no sols en la historia sinó també en lo present.

La primera obra d' aquesta colecció veurá la llum en los primers dias del mes entrant y es un estudi dels *Fets de la marina de guerra catalana*, obra a la que dona trista oportunitat los recents fets de la marina de guerra espanyola.

No dubtém que será rebut ab interés pels catalans un semblant treball que patentisa 'l desnivell que hi ha desde 'l bon temps de Catalunya fins als mals temps d' Espanya: desde 'ls nostres Llurias y Marquets fins als Montojos y Cerveras; desde las glorias de Nicotera y Salerno fins a las tacas de Cavite y Santiago.

Degut a las gestions del *Foment del comerç, industria y propietat* d' aquesta capital, sembla que desde primer d' agost lo tren correu que arribava a Gerona a las vuyt de la nit, ho ferá a las sis de la tarde, poguentse repartir la correspondencia l' mateix dia.

Continúa en lo mateix estat de gravetat en una clínica de Barcelona la esposa de nostre amic D. Joan Homs. Desitjariem una prompte millora.

Un periódich local excita 'l zel dels Sometents pera que persegueixin als cassadors. ¿Fins per' aixó han de servir los Sometents? Nosaltres sempre havíem cregut que sa missió única era la defensa de las personas y de la propietat.

Demá comensan a despatxarse las cédulas personals haventhi de temps fins lo dia últim de Setembre per adquirir las sense recárrech.

Ha sigut nomenat notari arxiver del districte, vacant per traslado del senyor Torelló, nostre amic D. Bonaventura Roqueta.

Hem rebut lo dictámen formulat per la comissió especial d' electricitat composta de don Francisco Salva, don Francisco de Ciurana y don Ignasi Tor. Nos en ocuparem oportunament.

Diuhem de Berlín que 'l príncep de Bismarck está molt grave, desconfiantse de sa salvació.

— Lo passat dijous tingué lloch lo escritini general de la rotació de la Junta de govern del Col·legi de Metjes de la província manats organitzar per Real Decret de 12 abril prop passat. Resultaren elegits tots los que se proposaren en reunió preparatoria que en lo dia 18 tingué lo Sindicat de Metjes. La elecció ha sigut per unanimitat, y no podia deixar de ser aixís per quant se feu una candidatura ab lo més geni d'espirit comarcal, formant part individuals en representació de cada un de los diferents partits judicials.

Los que forman la Junta son: President D. Joseph Pascual y Prats, de Gerona; Vocal 1.º, D. Romualdo Vidal, de Palafrugell, en representació del partit de La Bisbal; Vocal 2.º, D. Enrich Vilar, de Figueras; Vocal 3.º, D. Joseph Puigcerdà y Seguí, de Gerona, en representació del partit de Puigcerdà; Secretari, D. Francisco Vinyas y Serra, de Gerona, en representació del partit de idem; Contador, D. Miguel Formosa, de Hostalrich, en el de Sta. Coloma de Farners, y Tresorer, D. Joan Matlleu, de Besalú, en el de Olot. Cada un dels individuals de la Junta de Govern presideix la junta comarcal composta de cinch individuals.

— Segons rumors lo Ajuntament d' aquesta capital ha elevat una exposició pera l' empalme de la carretera de Sant Feliu de Guixols a Gerona, ab la general de Madrid a La Jonquera. Aquesta instancia sembla que està a informe de la Jefatura d' obras públicas de la provincia, y aquesta oficina s' ha de veure negre per l' apoyar que pugui servir de carretera d' enllás lo famos camí de Ronda, prop las Adoracions que s' estret com lo centre del n.º 8. Nosaltres creyém que l' digne enginyer Sr. Coderch al fer l' informe haurá manifestar la necessitat previa de que la carretera, carrer de Ronda, ó lo que s' vulgui, sigui ample per igual en tota sa extensió.

— Dies passats partí de les forses de la guarnició de la nostre ciutat anaren a fer exercicis de tir al blanch en los voltants de Banyolas.

— Fa uns quans dies que aprata l' calor d' una manera com no s' havia fet sentir desde fa molts anys. Per aquesta rahó son moltes les families que han anat a buscar la fresca a montanya, ó bé en les aygues del mar de les poblacions de la costa.

— Copiém. En una estadística que publica un periódich trobém que a Espanya cobran nómina del Estat de la Provincia y del Municipio, més de 400.000 ciutadans. Aquesta nómina la té de satisfacer lo contribuyent, apart d' altres càrregas abrumadoras.

— Tenim, per lo tant, més empleats que ls Estats Units, que Rússia, que Inglaterra, que qualsevol altre potencia de primer orde.

— Se troba a Madrid una comissió de representants de la industria tapera de nostre provincia pera gestionar certs assumptos de molt d' interès pera la mateixa.

— Segons veus, lo preu del suro en panna es enguany molt elevat y abundan los compradors que se l' disputan.

— S' ha rebut en lo Ferrol una Real ordre disposant que parin los treballs que s' feyan en hores extraordinaries en l' acorssat « Cardenal Cisneros ».

— Los representants de les Provincias vascongades y de Navarra solicitan del Govern que respecti lo concert económic convingut ab dites provincies, com es de justicia.

— La Cambra inglesa acaba d' aprobar lo Bill sobre l' govern local, per virtut del quin se concedexen a Irlanda una part de las desvirtjadas reclamacions que constituhexen l' « Home Rule ».

VARIETATS

Discurs filosófic dels Bufadors d' Olot

(DOCUMENT DEL SIGLE XVIII)

(Continuació.)

Aquesta rahó s' pot confirmar ab molta forsa. Perque destruint lo sol ab son calor la frialdat de l' aygua y introduint hi l' calor resta l' aygua ó vapor aqueo ab las mateixas qualitats que l' ayre; perque l' aygua té primerament la seva natural humitat, després té l' calor que li introduheix lo sol. Després resta ab humitat y calor, que son las mateixas qualitats que poch há ab sentència de gravissims filosofhs assenyalarem al ayre; ab que se dexa molt bé entendre com l' aygua per medi del calor del sol se puga convertir en ayre. De lo dit se trau ab alguna claretat y no sense gran fonament que, no trobantse altre materia que congruament se puga convertir en ayre en los bufadors sino l' aygua ó vapor aqueo y la terra y exalacions terreas, y deixant prop la major congruancia y fonament que tenim pera dir que l' aygua ó vapors aqueos es lo que s' converteix en ayre y lo la terra ó exalació terrea, no será temeritat, sino acert molt fundat en principis filosófics, dir que la materia que en los bufadors d' Olot se converteix en ayre per la violencia y activitat del sol es l' aygua ó vapor aqueo; ab que restan evidenciamt comprovadas las duas mevas resolucions.

Així examinada y esplicada aquesta primera dificultat de las quatre que proposi en lo principi d' aquest discurs, se començarà ab molta facilitat la segona que es averiguar la causa perque al hivern no ix ayre d' aquellas cavitats y bufadors d' Olot com en lo d' istiu.

La rahó més concloent es perque, com havém dit, la causa del ayre en los bufadors es l' excessiu calor del sol que converteix l' aygua ó vapor aqueo en sutillissim ayre y com al hivern y en las primavera no té l' sol prou forsa ni activitat en lo calor pera introduhir lo que es menester en l' ayre y vapors aqueos pera convertirlos en ayre, d' aquí es que al hivern no despedeixen los bufadors ni un alé d' ayre quedant tanta copia en lo més riguros del istiu.

Aquesta rahó basta pera convéncer y deixar assossegat a qualsevol enteniment que no s' deixi portar de la passió. Perque l' aygua ó vapor aqueo, pera convertirse en ayre ha de perdre la frialdat que es contraria al ayre y admetre la calor que es qualitat que demana l' ayre; y com en l' hivern y primavera no tinga prou forsa l' sol pera destruhir la frialdat de l' aygua é introduhir hi lo calor; d' aquí es que l' sol no pot al hivern y primavera convertir l' aygua ó vapor aqueo en ayre, y no convertint lo sol ab sa calor l' aygua ó vapor aqueo en ayre, no tindrán los bufadors ayre que poder donar en l' hivern y primavera com lo tenen al istiu perque la forsa del sol converteix en ayre l' aygua ó vapors aqueos.

Entro en la tercera dificultat que apar ha de tenir unghes; y es averiguar la causa perque aquell ayre dels bufadors ix fresch y apacible essent veritat que l' ayre de la naturalesa es calent com havém dit, y l' dels bufadors té particular rahó de serho perque fou convertit d' aygua per medi del calor que l' sol hi introduhi, ab que apar que aquest ayre havia d' eixir calent seguint lo curs natural de las causas, y no fresch com demostra la esperiencia.

Aquesta dificultat apar que milita particularment contra la meva opinió y que singularment derroca ls foaments que haviam posat, ab que anant ells per terra es forsós que tota la maquina d' aquest discurs patisca total y miserable ruina. Pero m' alenta y dona notable ánimo lo veure que també han de respondre a n' aquesta dificultat tots aquells que diuhen que l' ayre es de sa naturalesa calent: sent aixís que la esperiencia demostra al istiu que l' ayre de las covas y subterranis es fresch. Perque es cert que l' sol quan converteix l' aygua en l' ayre per medi del calor no introduheix més calor en l' aygua de lo que es menester pera convertirla en ayre; y com l' ayre, tant lo que es convertit d' aygua com lo que no ho es, tingan tots calor in excellenti com es sentència molt seguida entre ls filosofhs, tots acusan de donar la rahó perque essent l' ayre calent in excellenti al istiu, ensenya la esperiencia que está fresch en las covas y subterranes.

A n' alguns filosofhs gravissims los aparegué insuperable aquesta dificultat y pera fregirli l' cos s' apartaren del sentir comú y resolgueren que l' ayre no era calent sino fret. Pero eixint del foch donaren en las flamas. Y també ls resta donar la rahó perque essent l' ayre en la seva opinió fret, ab tot la esperiencia mostra que al hivern está l' ayre de las covas y subterranis calent. Aquesta opinió de que l' ayre era fret fou comuna dels estoichs y com á deixebles d' aquella escola la seguiren Séneca, Cícero, Filo, Joen, Galeno y altres molts, aixís dels antichs com dels moderns autors. Pero tota la escola paripatética ab lo seu capitá Aristótil, que en las cosas naturals es l' autor reverenciad per lo de major autoritat; digué que l' ayre era calent in excellenti, la qual opinió seguiren los més dels autors antichs, y dels moderns los Comimbriences, Hurtado, Oviedo y Linze ab molts altres.

Donaré puig la rahó perque aquell ayre dels bufadors, haventse format per causa calenta que fou la activitat del sol que convertí l' aygua ó vapor aqueo en ayre y essent l' ayre del seu natural calent, ix fresch y apacible en los bufadors y será la mateixa que donan los paripatétichs pera dir que l' ayre encara que de la seva naturalesa es calent in excellenti al istiu, es fresch al interior de las covas subterranes.

Per lo qual s' ha d' advertir que l' sol ab lo calor produheix algunas exalacions en las entranyas de la terra que son calentas y al hivern, com lo fret té ls poros tancats de la terra aquellas exalacions no poden eixir ab que l' ayre d' hivern dintre las covas y subterranis está calent per aquellas exalacions; y com també cada cosa procura sa natural conservació, aquellas exalacions calentas que están en las entranyas de la terra en temps d' hivern procuran conservarse y no eixir perque l' fret, que es son contrari, no las destruhis, pero al istiu com lo sol ab sa calor obra ls poros de la terra ixen las exalacions calentas ab que la terra deslliurada d' ellas se torna en sa natural, sequedat y frialdat.

Així suposat, la rahó que donan los autors pera dir que l' ayre encara que sia de sa naturalesa calent está fresch al istiu dintre las covas y subterranes es la Antiparitari, y es quan alguna qualitat se fa més intensa en presència de son contrari. Aquesta rahó donan lo P. Francisco Suarez, Rubio, Tellez, Oviedo, Arriaga y ls Comimbriences, los quals aportan lo cas en termes propis d' estar l' ayre fresch en las covas en lo temps del istiu, perque en aquest temps, com los poros de la terra están oberts per la calor, ixen las exalacions calentas que están en las entranyas de la terra ab que la terra resta ab sa natural frialdat, la qual comunica en l' ayre que está tancat en las suas entranyas y aquesta es la causa perque al istiu l' ayre está fresch en las covas y subterranes; la qual mateixa rahó aplicarem al ayre dels bufadors, que, com troba al istiu la terra ab natural frialdat, evaporadas ja las exalacions calentas que tenia al hivern la mateixa terra, li va comunicant aquella frialdat sua y li va destruhint la calor ab que s' deixa ben entendre com l' ayre dels bufadors per la seva calor natural y adquireix la frialdat de la terra ab la qual empapada s' comunica.

(Acabaré)

SECCIÓ LITERARIA

BALADA

Dintre pobre barraca podrida,
entre un tró y una onada gegant,
l' infantó va venir a la vida
ab ronchs de tempesta sos plors barrejant.

Lo llevant y la mar udolavan
imponents com may més aquell jorn,
la barraca las onas besavan
ab negres espumas desfeites al torn.

Sa mareta l' gronxava y dormia
quan la mar tot baixet li digué:
— Per junta a més tresors jo t' voldria:
ja pots amagermel, que jo té l' peadré.

En sos brassos l' amaga la mare
y l' cobreix ab lo vell devantal,
y per fora ressonan encara
bramuls de las onas y ronchs del mestral.

Quan creixia l' cridava l' onada:
— Tinch conquillas y perlas per tú;
y l' noyet per l' arena daurada
brincava y saltava corrent ab peu nú.

Apilava tresors de petxinas,
branquillons trossejats de coral,
y junlava a las algas marinas
la blanca azúzena que naix pel sorral.

La mareta, cridanlo, l' renyava:
— Es traydora la mar, fillet meu.
Y l' noyet de reull la mirava
jugar per las rocas ab randas de neu.

Y creixia, y la mar lo volia
y a l' orella li anava cantant:
— La calor va pujant cada día:
más frescas besadas del cos la treuran.

Lo noyet com un peix hi nadava,
las onadas li feyan petons,
y a flor d' aygua, ajegut, escoltava
remors de caricias, resso de cansons.

Espantada la mare hi corria,
Tot renyantlo y besantlo al plegat,
y la mar, rondinant, repetia:
— ¡Qué hi fa que me l' prengas, si es mon estimat!

Fou més gran, y era un jorn de tempesta.
¡Cóm s' inflava ab lo vent la maror!
A cada ona que alsava s' feresta
brillava entre ls núvols lo llamp destructor.

Una barca s' perdía a la vora,
sura un home negantse al rompent,
crida l' noy: — Cap a n' ell, pit y fora!
Y s' llenza a la onada, fendintla rabent.

Espantada la mare que ho mira
fa un xisclat y a la playa ha sortit,
com a folla a las onas se tira
y a salts y a brassadas al noy ha assolit.

Quan arriban a terra, ella plora,
lo noyet mira l' ona encantada,
y a la mare diu l' ona traydora:
— ¡Qué hi fa que me l' prengas, si es mon estimat!

Vingué un día de Maig, tot aromas,
ab resso de petons de colomas,
las onadas cantavan tombant,
de cants d' aucelletas que anessin minvant.

Al redós d' una roca s' bressava
una barca com cisne en lo riu:
— Puja y vina, — la mar mormolava;
ja corre en mas onas la calma d' estiu.

Quan vegé que sa mare no l' veyá,
fent un bot a la barca ha saltat,
y l' onada, emportantse len, deya:
— ¡Ja l' tinch en mos brassos al meu estimat!

Tot d' un cop, en ple día, fosqueja,
passa un buf tot polsós de mestral,
y la onada per fora cabreja
y en terra s' enfla botent pel penyal.

Surt la mare corrent per la platja,
ya com boja cridant: — ¡Fill del cor!
y no més li contesta la ratja
del vent que reinfla l' inflada maror.

A sos peus trossejadas ds-pullas
una onada negrosa ha escupit,
y tirantse sobtat sobre d' ellas,
las cull, estrenyentlas damunt de son pit.

Ja no crida ni plora; encantada
la mirada en la mar ha fixat,
y va entrant y va entrant per l' onada,
que li diu al tenirla abraçada:
— ¡Ja l' tinch, y per sempre, lo meu estimat!

FERRAN AGULLÓ Y VIDAL.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 30 de Juliol

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 8 LITRES	22'00
Mestall	»	18'00
Ordi	»	9'00
Ségol	»	15'00
Civada	»	8'00
Besses	»	15'00
Mill	»	16'00
Pañis	»	12'00
Blat de moro	»	16'00
Llobins	»	10'50
Fabes	»	13'00
Fabó	»	14'50
Fassols	»	10'00
Monjetes	»	23'00
Ous	Dotzena	0'90

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Dijomeg 31. — St. Ignasi de Loyola y St. Firmo.
Dilluns 1. — St. Pere y St. Feliu: Sies. Fé, Esperansa y Caritat.
Dimars 2. — La Mare de Deu dels Angels, St. Alfons M. de Ligori.
Dimercres 3. — L' Invenció del cos de St. Esteve.
Dijous 4. — St. Domingo de Guzmán; Sta. Perpétua.
Divendres 5. — Ntra. Sra. de las Neus; Sta. Afra y Sant Emigdi.
Dissapte 6. — La Transfiguració del Senyor; Sants Just y Pastor.

Quarantia Hores. — En la iglesia de l' Hospici.

Establiment tipogràfic de Paez Torres
Cataluña, 2. — Gerona

SECCIO D' ANUNCIIS

SORTIDAS DELS TRENS

LÍNEA DE TARRAGONA A BARCELONA Y FRANSA

De Gerona a Barcelona

	Mati	Tarde
Correu.	6:48	
Càrrega.	10:37	
Omnibus.		3
Ràpit..		5:09

Los trens correu y omnibus portan cotxes de 1.ª, 2.ª y 3.ª, el de càrrega de 3.ª y el ràpit de 1.ª y 2.ª.

De Gerona a Port-Bou

	Mati	Tarde
Omnibus.	8:39	
Càrrega.		12:43
Mixte.		5:40
Correu.		7:35

Lo tren omnibus portarà cotxes de 1.^a, 2.^a y 3.^a, el de càrrega y mixte, 2.^a y 3.^a, y el correu 1.^a y 2.^a.

LÍNEA DE SAN FELIU DE GUIXOLS A GERONA

De Gerona a San Feliu

	Mati	Tarde
Tren de banystes (Juriol y Agost)	5:09	
Correu.	8:54	
Mixte.	11:44	
Mixte.		3:22
Correu.		5:35

Tots los trens portan cotxes de 1.ª y 2.ª classe.

De San Feliu a Gerona

	Mati	Tarde
Correu.	4:32	
Mixte.	7:30	
Correu.		12:44
Mixte.		2:50
Tren de banystas (Juriol y Agost)		5:40

LÍNEA DE OLOT A GERONA

De Salt (Gerona) a Amer

Núm.	Mati	Tarde
2.	9:40	
4.		3
6.		6

Tots los trens portan cotxes de 2.ª y 3.ª classe.

De Amer (Gerona) a Salt

Núm.	Mati	Tarde
1.	6:40	
3.		3
5.		6:30

ORDINACIONS

Pera Banyolas a las 9 y 11 mati (correu) y a las 2, 4 y 6 de la tarde. (Fonda del Centre y Casa Jandreta.)
 Pera Cassà de la Selva cada mitja hora. (Pont de Pedra.)
 Pera Olot a las 11 mati (correu) y a las 6 de la tarde. (Fonda del Centre.)
 Pera La Bisbal a la 1 de la tarde. (Hostal de la Rossa, voltas d'en Rosés.)
 Pera Anglès, La Sella y Amer, a las 10 mati (correu.) Hostal de Miquel Boix. (Plassa del Grà.)
 Pera Salt to lo mati fins a las 6 de la tarde (Pont de Pedra).

Gran éxit en moltíssimas families d' Espanya

La gran sopa Purès marca Baget-Reus

Recomanan son us totas las eminencias mèdicas del món, per esser la més agradable, econòmica, alimenticia y més facil de digerir. Ab 4 us constant d' ellas se consegneix més facilitat en la digestió, fomenta la bellesa física y presta al cos un marcat caracter de lleugeresa y galanura. Lo poder nutritiu necessita de una materia asada en los aliments y aquesta se troba en las sopas de Purès marca Baget, que mantenen nostres humors en un saludable estat d'alegria que nos preserva del reumatisme, gota, diabetis y demés dolencias originals.

Las clases, avuy posadas a la venta son: **Purè de pessols verds.** — **Purè de fassols.** — **Purè de lentils.** — **Purè de fassols.** — **Purè de flor de arròs.** — **Purè de flor de cibada.** — **Purè de flor de sigrons torrats de Pont de Saucó y la gran salsa universal.**

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públic **un rat,** produeix de 7 a 9 plats de sopa, y un paquet doble, que val **dos rats,** produeix de 15 a 17 plats.

- PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL**
- Don Benet Massot. — Plassa del Marqués de Camps.
 - Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
 - Antoni Gruarmoner. — En Francisco, 4.
 - Llorens Massa. — Rambla.
 - Emili Andrés. — Sta. Clara, 4 a la 709.
 - Sebastià Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMON GISPERT.—GERONA

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minòxima vegetal pera tenyer lo cabell. No te rival en lo món, perquè a més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprenent específich, se usa en dita perruqueria.

5, Carrer de l' Argenteria, 5, entresol

GERONA

Son tinturas superiors las que en Máximo fabrica: tenyintse ab elles, senyors un vell, troba sense esforços dona jove, guapa y rica.

Tintura BISINIA instantánea

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyas de segurs sobre la vida reunidas

Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL 15.000.000 DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896. 9.235.908,05 pts.

Capitals assegurats desde la fundació de las C. as fins al 31 Dbre 1897. 203.80.352,95

Pagat per sinistres, pólissas, vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382.881,61

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderech y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas.—Narcis Boadas

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIO

Correu.	1 peseta trimestre	150 pesseta trimestre
Fora.	1,25 id.	0,10 id.
	Un número sol.	

SECCIO LITERARIA

CORREUS

Entradas		Sortidas	
Madrid.	8:48 mati.	3:19 tarde.	
Barcelona.	8:48 m.	7:00 mati.	
Fransa	7:00 m. y 3:19 tarde	8:48 m. y 8:00 mit.	
Puigcerdá y Ripoll.	5:30 m.	11:00 m.	
Olot y sa línea.	5:30 m.	11:00 m.	
S. Feliu de Guixols	7:00 m. y 6 tarde	9:00 m. y 6:00 tarde	
Amer y sa línea.	6:30 m.	10:00 m.	
S. Aniol y sa línea.	7:00 m.	10:00 m.	
Estanyol y sa línea.	7:00 m.	10:00 m.	